

Nr 98.

Av herr **Lindberg**, om pension åt förra sömmerskan *Karolina Lindqvist*.

I skrivelse den 15 jan. 1924 till Kungl. Maj:t hemställde chefen för Västerbottens regemente, att pension genom Kungl. Maj:ts försorg måtte tillerkännas sömmerskan vid regementets intendenturverkstäder *Karolina Lindqvist*. *Lindqvist*, som anställdes vid regementet den 1 augusti 1900, blev entledigad från sin anställning den 1 juli 1924. På grund av sjukdom hade *Lindqvist* då med smärre avbrott ej arbetat vid regementet sedan den 5 maj 1922. Regementschefen avgav i sin framställning till Kungl. Maj:t följande vitsord om *Lindqvist*: »Under sin anställning vid regementet har *Lindqvist* på ett mycket förtjänstfullt sätt utfört de arbeten, som blivit henne förelagda; *Lindqvist* har dessutom visat sig rask i sitt arbete och därjämte visat ett utpräglat ordningssinne.»

I yttrande över framställningen om pension åt *Lindqvist* ifrågasatte statskontoret, huruvida icke *Lindqvist*, som ännu icke kan anses till arbete varaktigt oförmögen, kunde beredas fri sjukvård genom allmänna pensionsförsäkringen. Enligt läkareutlåtande lede *Lindqvist* av ledgångsreumatism och neurasteni. Om hon erhöle vård å kurort, borde hon i mera väsentlig grad kunna återvinna sin arbetsförmåga.

Pensionsstyrelsen, som även yttrat sig i ärendet, anförde, att *Lindqvist* icke kunde erhålla pension enligt pensionsförsäkringslagen, men att styrelsen kunde bereda henne vård å Åre fjällkuranstalt. Styrelsen fordrade ett bidrag till vårdkostnaden på 150 kronor, att tillskjutas av patienten eller från annat håll.

Arméförvaltningens intendentsdepartement framhöll i sitt yttrande över framställningen om pension, att, då ifrågavarande arbeterska uppnått en ålder av endast 48 år (hon vore född den 19 oktober 1875) samt nedsättningen av hennes arbetsförmåga enligt det för henne utfärdade läkareintyget sannolikt icke kan betraktas såsom varaktig, intendentsdepartementet ansåge sig förhindrat att för närvarande tillstyrka, att pension från statens sida tillerkändes henne.

Kungl. Maj:t avslog genom resolution den 24 juli 1924 framställningen om pension till *Lindqvist*.

På grund av sin sjukdom, i vilken ännu icke inträtt någon varaktig förbättring, har *Lindqvist* icke kunnat återinträda i sin anställning vid regementet. I förhoppning att kunna erhålla pension uttalade hon på sin tid en önskan att bliva skild från sin plats. På grund härav och då plats för *Lindqvist* icke längre

kunde uppehållas vid regementet, blev hon den 1 juli 1924 definitivt skild från anställningen.

Då Lindqvist, enligt intyg av fattigvårdsstyrelsens ordförande i Umeå är medellös (hennes enda tillgång är en stuga värd högst 300 kronor), då hennes sjukdom synes bli beständig och hon i varje fall är oförmögen att sig själv försörja, och då hon har 24 års väl vitsordad tjänstgöring att åberopa, synes det rättvist och billigt, att hon tillerkännes pension, så mycket hellre som hon numera blivit skild från sin anställning på regementschefens initiativ.

På grund av det anförda och med överlämnande till bankoutskottet av handlingarna i ärendet tillåter jag mig hemställa, att riksdagen måtte besluta

att tillerkänna f. sömmerskan vid Västerbottens regementes
intendenturverkstäder Karolina Lindqvist en årlig pension av
450 kronor, räknat från den 1 juli 1924.

Stockholm den 19 jan. 1925.

Elof Lindberg.